

96.

Narízení, vydané od ministerii záležitostí vnitřních, práv, záležitostí duchovních a vyučování, vrchního velitelství nad armádou a nejvyššího úřadu policejního dne 5. dubna 1859,
pro veškerou říši,

jímžto se dle Nejvyššího rozhodnutí, jehož datum dne 1. dubna 1859, prohlašuje že se každý dopustí trestného činu, kdoby nějakou společnost náboženskou (sektu), která není od správy státní výslovně uznána neb dovolena, o své ujmě uváděl, aneb v ni účastenství měl.

(V Zák. říš. č. XIII., vyd. a rozesl. dne 19. dubna r. 1859, č. 53.)

Ježto se v některých zemích korunních několikráte přihodilo, že přívrženci jistých sekt náboženských tím způsobem chtěli obejítí předpisy zákonní, jimiž tyto sekty jsou zapovězeny, že toliko jméno své sekty změnili, tedy se pro odvarování takových úskoků dle Nejvyššího rozhodnutí, jehož datum dne 1. dubna 1859, toto nařizuje:

Kdo by nějakou společnost náboženskou (sektu), která není od správy státní výslovně uznána neb dovolena, o své ujmě uvedl aneb se o to přičiňoval, aby byla uvedena, kdo by k tomu konci vyznavače sháněl neb namlouval, přednášky měl neb uveřejňoval, shromáždění činil nebo do nich chodil, nebo co koli jiného, co by k tomu směřovalo, předsebral, dopustí se tím přestupku, který se má potrestati dle nařízení, daného dne 30. září 1857, zákonníka říšského č. 198, ač nenili provinění jeho takové, že se k němu pro ně přikročí trestem, v obecném zákoně trestním ustanoveným.

Narízení toto nabude platnosti od toho dne, kterého bude v celé říši vyhlášeno.

Svobodný pán **Bach** mp. — Hrabě **Thun** mp. Hrabě **Nadasdy** mp.

Pro zaměstnání Jeho císa. Vysosti pána správce
vrchního velitelství nad armádou:

Eynatten mp., p. podm.

Svobodný pán **Kempen** mp., p. podm.

97.

Narízení, vydané od ministerium práv dne 9. dubna 1859,
pro veškerou říši, vyjímajíc hranici vojenskou,
jímžto se vysvětluje §. 316 soudního řádu trestního.

(V Zák. říš. č. XIII., vyd. a rozesl. dne 19. dubna r. 1859, č. 54.)

Aby se zdvihly pochybnosti vzešlé, vysvětluje se §. 316 soudního řádu trestního takto: bylli zatčenec rozsudkem nevinnen nalezen, nebo pro nedostatečnost průvodů od obžalování osvobozen, budiž na svobodu propuštěn i tehda, když v oné případnosti zastupitelství státní vzalo odvolání jediné z té příčiny, že